

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

การพยาบาลเป็นวิชาชีพที่ต้องปฏิบัติงานโดยมีองค์ความรู้เป็นพื้นฐาน ทั้งยังเป็น บริการที่สังคมต้องการ มีการจัดการศึกษาในระดับอุดมศึกษา มีองค์ความรู้ที่เป็นศูนย์รวม ของผู้ประกอบการวิชาชีพ คือ สภาการพยาบาลและสมาคมพยาบาลแห่งประเทศไทย ซึ่งสามารถ ควบคุมผู้ประกอบการวิชาชีพได้ด้วยตนเอง ซึ่งลักษณะเฉพาะดังกล่าวนี้ จึงสามารถยืนยันความ เป็นวิชาชีพในการปฏิบัติการพยาบาลได้ (ฟาริตา อิบราฮิม, 2535)

สิ่งหนึ่งที่กำหนดในจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาล ได้สะท้อนถึงความจำเป็นใน การต้องปลูกฝังให้พยาบาลวิชาชีพตระหนักในบทบาทของตนเอง และปฏิบัติตามบทบาทนั้น ได้ ด้วยความเต็มใจ เพื่อเคารพในสิทธิของตนเองและของผู้มารับบริการ ซึ่งการส่งเสริมการ ใช้สิทธิของพยาบาลวิชาชีพนั้น สิ่งที่สำคัญคือ การเคารพในสิทธิของตนเองในฐานะพยาบาล วิชาชีพที่ต้องตัดสินใจ ปฏิบัติงานด้วยความรู้ ความสามารถ โดยมุ่งเคารพและรักษาสีทธิของ ผู้ป่วย ให้ได้รับการบริการที่มีคุณภาพ แสดงความรับผิดชอบต่อตนเองได้อย่างถูกต้องเหมาะสม ตามสิทธิที่พึงมีพึงได้ ซึ่งจากสิทธิของพยาบาลวิชาชีพดังกล่าว จึงบอกได้ถึงอิสรภาพ ความ สามารถในการรักษาคูคลองภาพ และความเป็นตัวเองของพยาบาล ซึ่งจะช่วยให้พยาบาล สามารถปฏิบัติงานในวิชาชีพการพยาบาลได้อย่างเต็มศักยภาพ เต็มความสามารถ บนสิทธิ ของตนเอง

การมีเอกสิทธิ์ในการทำงาน เป็นเครื่องหมายบ่งบอกได้ถึงระดับของความเป็น วิชาชีพ พยาบาลวิชาชีพจึงมีสิทธิในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ปกครองตนเองได้โดยปราศจาก การควบคุมจากภายนอก ทั้งยังต้องมีความรู้ลึกซึ้งในในความรับผิดชอบ และกล้าแสดงความ รับผิดชอบต่อผลการปฏิบัตินั้นอย่างเต็มที่ โดยมีรากฐานจากการควบคุมการจัดการศึกษาวิชาชีพ อย่างมีมาตรฐาน มีบทบัญญัติจรรยาบรรณวิชาชีพที่สังคมยอมรับ (Kelly, 1991) และได้รับ การคุ้มครองในสิทธิของพยาบาลวิชาชีพตามกฎหมาย ซึ่งจากแนวคิดนี้ เอกสิทธิ์ทางการพยาบาล จึงเป็นสิทธิอันชอบธรรมของพยาบาลวิชาชีพในการสั่งการพยาบาล ในรูปของคำสั่งการพยาบาล เพื่อให้บุคลากรทางการพยาบาลปฏิบัติแก่ผู้รับบริการ โดยพยาบาลวิชาชีพจะเป็นผู้รับผิดชอบ

ในผลของการปฏิบัติการพยาบาลนั้น ดังนั้น พยาบาลวิชาชีพจึงเป็นผู้สามารถให้บริการการพยาบาลที่เฉพาะและสมบูรณ์ในตัวเอง เป็นอิสระจากการควบคุมของวิชาชีพอื่น (พวงรัตน์ บุญญานุรักษ์, 2535)

พยาบาลวิชาชีพจะรับรู้ถึงเอกลักษณ์ทางการพยาบาลได้นั้น ก็ต่อเมื่อพยาบาลวิชาชีพได้ลงมือปฏิบัติงานนั้นด้วยตนเอง เพื่อให้ได้รับรู้ถึงความมั่นใจในการปฏิบัติงาน รู้ถึงผลของการปฏิบัติงานนั้น ๆ และได้รับรู้ถึงความมีอำนาจ มีศักยภาพในตนเอง ซึ่งคุณสมบัติเหล่านี้พยาบาลวิชาชีพสามารถสร้างขึ้นมาได้ด้วยตนเอง จากการแสวงหาความรู้ ทักษะความเชี่ยวชาญในการทำงาน เพื่อก่อให้เกิดความมั่นใจในตนเอง นอกจากนี้ส่วนหนึ่งยังเป็นหน้าที่ของผู้บริหารที่ต้องเสริมสร้างบรรยากาศในการบริหารงานให้มีความเปิดเผย เป็นกันเอง เกิดความไว้วางใจซึ่งกันและกัน มีความเคารพในความเป็นบุคคลของทุกคน ให้โอกาสและส่งเสริมความร่วมมือระหว่างบุคลากร ซึ่งจะนำไปสู่ความสำเร็จทั้งด้านองค์การ และพยาบาลวิชาชีพที่รู้สึกมีพลัง ปลอดภัย ในสภาพแวดล้อม ฉะนั้นผู้บริหารจึงเป็นส่วนสำคัญที่จะส่งเสริมให้พยาบาลวิชาชีพมีเอกลักษณ์ทางการพยาบาลเพิ่มมากขึ้น

ทศวรรษที่ผ่านมา ได้มีการพูดกันอย่างกว้างขวางในกลุ่มผู้บริหารทางการพยาบาลว่าแนวคิดหนึ่งที่จะช่วยสร้างภาพลักษณ์ใหม่ของพยาบาลให้มีเอกลักษณ์ทางการพยาบาลคือ การสร้างพลังอำนาจในการบริหารจัดการให้เกิดขึ้นกับพยาบาลทุกระดับ จนถึงระดับผู้ปฏิบัติงาน โดยตรงกับผู้ป่วย (Gunden และ Crissman, 1992)

การสร้างพลังอำนาจ ตามความหมายของ Webster () หมายถึง การให้อำนาจ ภาระความรับผิดชอบแก่ผู้อื่น ช่วยให้ผู้อื่นมีความสามารถที่จะจัดการกับงานของตนเองได้ ฉะนั้นรูปแบบการบริหารงานจึงควรเป็นการทำงานที่เปิดโอกาสให้ผู้ปฏิบัติงานสามารถบริหารจัดการ มีอำนาจในการตัดสินใจได้ด้วยตนเอง ดังนั้นการบริหารจัดการจึงต้องเป็นไปในรูปแบบของการกระจายอำนาจ และสร้างพลังอำนาจแก่ผู้ปฏิบัติงานให้ได้ทำงานในหน้าที่ความรับผิดชอบของตนด้วยวิถีทางที่ตนเองเห็นว่าเหมาะสม ภายใต้นโยบายและวัตถุประสงค์ขององค์การ (Clifford, 1992) ซึ่งจะตรงกันข้ามกับการบริหารงานในปัจจุบันที่โครงสร้างการบริหารงานยังเป็นโครงสร้างการบริหารแบบรวมอำนาจ หรือในแบบราชการ

ตามแนวคิดของการดูแล Brown (1987) ได้กล่าวไว้ว่า อำนาจในการดูแลของผู้บริหารระดับสูงในโรงพยาบาลซึ่งมีลักษณะของระบบราชการอยู่มาก มักใช้รูปแบบการบริหารเชิงอัตตาธิปไตยมาก สัมพันธภาพของบุคลากรพยาบาลในโรงพยาบาลจึงเป็นแบบผู้บังคับบัญชาและผู้ใต้บังคับบัญชา ซึ่งในที่สุดแล้วอำนาจจะอยู่ที่ผู้บังคับบัญชาในการจัดระเบียบผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อวางแนวทางให้ผู้ใต้บังคับบัญชาเจริญไปเป็นลำดับขั้นตามที่กำหนดขึ้น ผู้ใต้บังคับบัญชาก็จะไม่มีความเป็นอิสระ ชาดเอกสิทธิ์ในการทำงานและทำงานไปตามคำสั่งของผู้บังคับบัญชาเท่านั้น ถ้ามีการใช้อำนาจตามสายการบังคับบัญชานี้ในสายงานวิชาชีพ ย่อมไม่ส่งผลถึงความเจริญของคนได้ และคนจะไม่ได้รับการตอบสนองความต้องการถึงระดับความสำเร็จในชีวิต เมื่อเป็นไปในแนวทางดังกล่าว จึงไม่อยู่ในขอบข่ายการดูแลที่ผู้บริหารให้กับผู้ใต้บังคับบัญชาตามแนวคิดของศาสตร์การดูแลได้ เพราะศาสตร์การดูแลจะทำให้เราตระหนักถึงศักยภาพของผู้ร่วมงานที่เราจะให้การดูแล โดยสร้างพลังอำนาจแก่เขา ก็คือให้ผู้ร่วมงานสามารถปฏิบัติงานได้อย่างเป็นอิสระตามความรู้ ความสามารถและประสบการณ์ (McPheson, 1989)

ความมีอิสระในการปฏิบัติงาน จะเป็นตัวแปรที่สำคัญที่สุดต่อความพึงพอใจในงานของพยาบาล (Colgrove, 1993 และ Bank, 1992) เพราะจะไปเพิ่มความมีอำนาจและความรับผิดชอบในงาน (Blegan, 1993) ส่งเสริมบรรยากาศการทำงาน (Jenkin, 1986) และ Collins & Henderson (1991) ได้กล่าวว่า การรับรู้ถึงเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลจะมีอิทธิพลต่อการรับรู้ถึงควมมีคุณค่า และมีศักดิ์ศรีของตัวพยาบาลเองในการปฏิบัติงาน เพื่อให้เกิดความพึงพอใจในงาน เพิ่มความตระหนักในความรับผิดชอบต่อการพัฒนาคุณภาพวิชาชีพ ซึ่งการที่จะส่งเสริมให้พยาบาลรับรู้ถึงเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลได้นั้น การจัดการบริหารโดยกระจายอำนาจความเป็นผู้นำให้แก่บุคลากรทุกระดับ โดยส่งเสริมการมีส่วนร่วมในการตัดสินใจและการปฏิบัติที่ถูกต้องจะทำให้พยาบาลรับรู้ถึงควมมีอิสระในบทบาทของตนมากขึ้น การสร้างพลังอำนาจให้เกิดขึ้นแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา โดยให้ผู้ใต้บังคับบัญชามีส่วนร่วมในการใช้อำนาจ สามารถตัดสินใจในการทำงานของตนเองได้ ก็เป็นแนวทางหนึ่งในการกระจายอำนาจในการปฏิบัติงานไปให้ผู้บริหารระดับต่าง ๆ ซึ่งจะทำให้ผู้ใต้บังคับบัญชารู้สึกว่ามีอิสระในการปฏิบัติงาน โดยได้ใช้ความรู้ความสามารถของตน ได้เต็มศักยภาพที่ตนเองมีอยู่ ซึ่งเป็นแนวทางหนึ่งที่จะทำให้เกิดความพึงพอใจในงานและส่งผลถึงการคงอยู่ในวิชาชีพ (Pierce และคณะ, 1991 ; Ames และคณะ, 1992) ซึ่งจะสอดคล้องกับการศึกษาของ Kramer และ Schmalenberg (1988) ที่ว่า การมีอิสระในการปฏิบัติงาน มีความรู้สึก

เป็นเจ้าของ เป็นคุณลักษณะดีเด่น 1 ใน 8 ประการ ของโรงพยาบาลที่ดึงดูดใจคน (Magnet Hospital) ที่สามารถดึงดูดพยาบาลวิชาชีพให้ปฏิบัติงานอยู่ด้วยเป็นเวลานาน ลดปัญหาการขาดแคลนบุคลากร ซึ่งจะส่งผลไปถึงคุณภาพการพยาบาลที่จะให้แก่ผู้ป่วยและประชาชนในเรื่องสุขภาพอนามัยต่อไป

ดังนั้นผู้วิจัยจึงใคร่ที่จะมุ่งศึกษาเพื่อให้ทราบว่า เอกสิทธิ์ทางการพยาบาล ของพยาบาลวิชาชีพเป็นอย่างไร และการสร้างพลังอำนาจในการปฏิบัติการพยาบาลนั้น จะสร้างได้อย่างไร รวมทั้งการสร้างพลังอำนาจให้เกิดแก่พยาบาลวิชาชีพจะมีความสัมพันธ์กับเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลหรือไม่ เพื่อเป็นการพัฒนาระบบการบริหารการพยาบาลให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น ถำรงเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลให้ได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียมกันจากผู้ร่วมงาน และก่อให้เกิดความภาคภูมิใจในตนเองและวิชาชีพ

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. ศึกษาระดับของเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ
2. เปรียบเทียบเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพโดยจำแนกตามอายุ ประสบการณ์ทำงาน และแผนกที่ปฏิบัติงานอยู่ในปัจจุบัน
3. ศึกษาระดับการสร้างพลังอำนาจตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพโดยรวมและรายด้าน คือ การได้รับความเป็นอิสระ การมีสัมพันธภาพที่มีความไว้วางใจ และการได้รับการสนับสนุน
4. ศึกษาความสัมพันธ์ระหว่างการสร้างพลังอำนาจโดยรวมและรายด้านกับเอกสิทธิ์ทางการพยาบาลตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ

3. การแสดงออกถึงเอกลักษณ์ทางการพยาบาล ตามการรับรู้ของพยาบาลวิชาชีพ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกตามแผนกที่ปฏิบัติงาน ในปัจจุบัน

ส่วนบทบาทของผู้บริหารต่อการหารูปแบบการบริหารงานที่จะส่งเสริมให้พยาบาลมีอิสระในการปฏิบัติงานบทบาทหนึ่งก็คือ การสร้างพลังอำนาจให้เกิดแก่ผู้ปฏิบัติงานทุกระดับ จนถึงระดับผู้ปฏิบัติงาน โดยตรงกับผู้ป่วย สัมพันธภาพระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชาจะเปลี่ยนไปในองค์การที่มีการสร้างพลังอำนาจ ผู้นำที่สนับสนุนการสร้างพลังอำนาจจะเชื่อมั่นในความสามารถและศักยภาพของบุคคล โดยตระหนักถึงความเชี่ยวชาญของเขา มีความไว้วางใจพวกเขา และให้พวกเขามีส่วนร่วมในอำนาจที่มีอยู่ (O'Brien, 1992) มีการถ่ายโอนอำนาจการบริหารจัดการ และการตัดสินใจในการทำงาน ไปให้กับคนอื่น จนเขาสามารถตัดสินใจในการทำงานได้ด้วยตนเอง ซึ่งสอดคล้องกับผลการศึกษาของ Norman (1988) ที่ว่า ประสิทธิภาพของผู้นำและการสร้างพลังอำนาจให้เกิดแก่ผู้ปฏิบัติงาน มีความสัมพันธ์กับความมีอิสระในการปฏิบัติงานและการสร้างบรรยากาศการมีส่วนร่วมในองค์การ และจากแนวคิดของศาสตร์การดูแล สิ่งที่ผู้บริหารแสดงออกได้โดยผ่านทาง การสร้างพลังอำนาจแก่บุคลากรในองค์การก็คือการอนุญาตให้ผู้อื่นปฏิบัติงาน ในนามของตนและองค์การได้ หัวใจหลักก็คือ การให้อิสระในการปฏิบัติงานตามความเหมาะสม โดยปราศจากความควบคุมสนับสนุนให้สามารถแก้ไขปัญหาได้ด้วยตนเอง โดยผู้บริหารให้การสนับสนุนด้านทรัพยากรที่เพียงพอ มีความไว้วางใจ เชื่อมั่นในความสามารถของผู้ใต้บังคับบัญชา มีความเสมอภาคระหว่างผู้บริหารและผู้ใต้บังคับบัญชา และที่สำคัญ ทั้งสองจะต้องมีสัมพันธภาพที่ต่อกัน เพื่อให้การทำงานร่วมกันเป็นผลสำเร็จตามเป้าหมาย ซึ่งผู้บริหารจะเป็นผู้อำนวยความสะดวก และเป็นผู้ดูแลมากกว่าเป็นผู้ควบคุม (Brown, 1989) ดังนั้นจะเห็นได้ว่าเอกลักษณ์ทางการพยาบาลจะเกิดขึ้นได้ส่วนหนึ่งนั้น ต้องมีการสร้างพลังอำนาจให้เกิดขึ้นกับบุคลากรในองค์การทุกระดับ โดยผู้บริหารจะต้องเป็นผู้สร้างบรรยากาศของการปฏิบัติงานเช่นนั้น ให้เกิดขึ้นในองค์การนั้น ๆ

ด้วยเหตุผลงานวิจัยดังกล่าว ผู้วิจัยจึงตั้งสมมติฐานการวิจัยว่า

4. การสร้างพลังอำนาจมีความสัมพันธ์ทางบวกกับเอกลักษณ์ทางการพยาบาล

ขอบเขตการวิจัย

1. การวิจัยครั้งนี้มุ่งศึกษาในกลุ่มพยาบาลวิชาชีพเฉพาะที่ปฏิบัติงานในหน้าที่พยาบาลประจำการในหอผู้ป่วยอายุรกรรม หอผู้ป่วยศัลยกรรม หอผู้ป่วยออร์โธปิดิกส์ หอผู้ป่วยสูติ-นรีเวชกรรม หอผู้ป่วยกุมารเวชกรรม และหอผู้ป่วยหนัก ในโรงพยาบาลศูนย์สังกัดกระทรวงสาธารณสุข
2. การสร้างพลังอำนาจ ในงานวิจัยนี้ครอบคลุมกิจกรรมที่พยาบาลวิชาชีพได้รับการเสริมอำนาจจากหัวหน้าหอผู้ป่วยและรวมกับที่พยาบาลวิชาชีพปรับแนวคิดและความรู้สึกของตนเองด้วย
3. ตัวแปรที่ศึกษา
 - ตัวแปรต้น ได้แก่ การสร้างพลังอำนาจ ซึ่งมี 3 ด้าน คือ การได้รับความเป็นอิสระ การมีสัมพันธภาพที่มีความไว้วางใจ และการได้รับการสนับสนุน
 - ตัวแปรตาม ได้แก่ เอกสิทธิ์ทางการพยาบาล

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย

การสร้างพลังอำนาจ คือ การกระทำที่บุคคลหนึ่งกระทำต่อพยาบาลวิชาชีพ เพื่อให้มีความสามารถ มีความมั่นใจ ความแข็งแกร่งของบุคคลในการปฏิบัติงานที่รับผิดชอบในหน้าที่ของพยาบาลวิชาชีพ ในงานวิจัยนี้วัดจากการรายงานของพยาบาลวิชาชีพ

1) ให้ความเป็นอิสระ คือ การที่ผู้ใต้บังคับบัญชามีโอกาสที่จะทำงานตามขอบเขตหน้าที่ให้ได้อย่างมีผลสำเร็จสูงสุด โดยได้ใช้ความรู้ ความสามารถ และประสบการณ์อย่างเต็มศักยภาพของตน สามารถแสวงหาวิธีการทำงานที่จะส่งผลถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลสูงสุดของงานได้ด้วยตนเอง

2) สร้างสัมพันธภาพที่มีความไว้วางใจ คือ ความสัมพันธ์ที่ผู้บังคับบัญชามีความรู้สึกลงในแนวทางที่ส่งเสริมให้ผู้ร่วมงานทำงานให้กับหน่วยงานได้อย่างเต็มใจ มั่นใจ โดยจะต้องอำนวยความสะดวกให้ตามความจำเป็น ไม่เกิดพฤติกรรมการควบคุมที่เข้มงวด มีวิธีการติดตามงานที่เหมาะสม มีความเข้าใจในตัวผู้ร่วมงาน และไว้วางใจต่อความสามารถของผู้ร่วมงานด้วย

3) ให้การสนับสนุน คือ พฤติกรรมที่แสดงออกทั้งทางด้านร่างกาย จิตใจ อารมณ์ และสังคมของผู้บังคับบัญชาในการจัดหา จัดให้ และอำนวยความสะดวกแก่ผู้ใต้บังคับบัญชา เพื่อสร้างความสุขกาย สบายใจ ปฏิบัติงานได้อย่างมีคุณค่า เต็มตามความสามารถของตน และสามารถเพิ่มพูนศักยภาพได้ต่อไปเป็นลำดับ

เอกสิทธิ์ทางการแพทย์ คือ สิทธิเฉพาะในการปฏิบัติการพยาบาลของพยาบาลวิชาชีพที่สามารถกำหนดทิศทาง และตัดสินใจปฏิบัติงานได้ด้วยตนเอง ตามขอบเขตวิชาชีพ การพยาบาล และโดยสิทธิของการปฏิบัติวิชาชีพการพยาบาลที่กฎหมายให้การรับรองไว้ในพระราชบัญญัติวิชาชีพการพยาบาล พ.ศ. 2528 และตามจรรยาบรรณวิชาชีพการพยาบาลที่กำหนดขึ้นโดยสภาการพยาบาล

1) เอกสิทธิ์ในบทบาทพยาบาล

การมีบทบาทของตนเองอย่างเป็นอิสระ มีความเฉพาะของตนเอง มีความสมบูรณ์ของตนเอง ภายในขอบเขตของวิชาชีพพยาบาล ทั้งโดยกฎหมายและจรรยาบรรณ สามารถรับผิดชอบกิจกรรมในวิชาชีพ ปกครองตนเองได้ และไม่ได้อยู่ภายใต้การควบคุมของบุคลากรในวิชาชีพอื่น

2) เอกสิทธิ์ในการปฏิบัติการพยาบาล

การปฏิบัติการพยาบาลโดยใช้เหตุผลทางการแพทย์ที่เกิดขึ้นจากการวิเคราะห์ปัญหา และความต้องการทางการแพทย์ในผู้รับบริการ โดยใช้ศาสตร์ทางการแพทย์เป็นหลัก ตามขอบเขตแห่งวิชาชีพของตน

3) เอกสิทธิ์ในควมมีอำนาจของวิชาชีพ

การที่พยาบาลมีอำนาจในตนเองต่อการให้บริการทางสุขภาพแก่ผู้รับบริการ ทั้งที่ปกติและที่เจ็บป่วย โดยที่พยาบาลสามารถกำหนดวัตถุประสงค์ในการบริการได้อย่างแน่ชัด กำหนดขอบเขตวิชาชีพของตนได้ และมีความสำนึกต่อคุณค่าของวิชาชีพ

พยาบาลวิชาชีพ คือ พยาบาลที่สำเร็จการศึกษาระดับประกาศนียบัตรเทียบเท่าปริญญาตรี ปริญญาตรี หรือสูงกว่า และได้ขึ้นทะเบียนให้เป็นผู้ประกอบวิชาชีพสาขาการพยาบาลและผดุงครรภ์ชั้น 1 และปฏิบัติงานในโรงพยาบาลศูนย์ สังกัดกระทรวงสาธารณสุข

ประสบการณ์ในงาน คือ จำนวนปีที่ปฏิบัติงานในฐานะพยาบาลวิชาชีพในระดับหอผู้ป่วยที่ตนปฏิบัติงานอยู่

แผนกที่ปฏิบัติงาน หมายถึง แผนกอายุรกรรม ศัลยกรรม ออร์โธปิดิกส์ กุมาร
เวชกรรม สูติรีเวชกรรม และหอผู้ป่วยหนัก

โรงพยาบาลศูนย์ หมายถึง โรงพยาบาลในสังกัดกระทรวงสาธารณสุข ที่มีคุณสมบัติ
ตามเกณฑ์ของ โรงพยาบาลศูนย์ และกระทรวงสาธารณสุข ได้ให้ชื่อว่าเป็น โรงพยาบาลศูนย์

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับจากการวิจัย

1. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการพยาบาลในการสร้างพลังอำนาจเพื่อพัฒนา
เอกลักษณ์ทางการพยาบาล เพื่อให้วิชาชีพพยาบาลได้รับการยอมรับอย่างเท่าเทียมกัน ในความ
เป็นวิชาชีพในทีมสุขภาพ
2. เป็นการกระตุ้นให้ผู้บริหารการพยาบาลและพยาบาลวิชาชีพ มองเห็นถึงความ
สำคัญ และความจำเป็นที่จะต้องพัฒนาการสร้างพลังอำนาจให้เกิดขึ้นแก่บุคลากรทุกระดับ เพื่อ
เป็นประโยชน์ในการเพิ่มคุณภาพการปฏิบัติงาน และเกิดประโยชน์โดยตรงต่อผู้รับบริการ
3. เป็นแนวทางสำหรับผู้บริหารการพยาบาล ในการพัฒนาการบริหารงานที่จะ
เป็นประโยชน์ในการปฏิบัติงานเพื่อพัฒนาวิชาชีพพยาบาลโดยรวม
4. เป็นแนวทางในการศึกษาวิจัยเรื่องการสร้างพลังอำนาจและเอกลักษณ์วิชาชีพ
ในองค์การพยาบาลต่อไป

ศูนย์วิทยทรัพยากร
จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย